

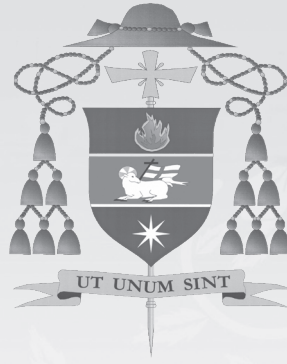
Bishop's House

31/2-4 Somboonkul Road

Ratchaburi 70000 Thailand

Tel. 0-3231-4728, 0-3232-5458

Fax : 0-3232-3184

สำนักประมุขมิสซังคาทอลิก เขตราชบุรี

31/2-4 ถ.สมบุญกุล อ.เมือง

จังหวัดราชบุรี 70000

โทร. 0-3231-4728, 0-3232-5458

Fax : 0-3232-3184

ที่ สร. 072/2012

สาส์นอภิบาล โอกาสเปิดปีแห่งความเชื่อ

ถึง พี่น้องคริสตชนทุกคนในสังฆมณฑลราชบุรี

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ทรงประกาศให้ตั้งแต่วันที่ 11 ตุลาคม 2012 จนถึง วันที่ 24 พฤศจิกายน 2013 เป็นปีแห่งความเชื่อ เป็นโอกาสดีที่เราจะได้มองย้อนกลับไปดูแบบฉบับความเชื่อของบรรดาบรรพบุรุษของเราในประวัติศาสตร์แห่งความรอดพ้น (เทียบ ฮบ 11) และในช่วงเวลานี้เราจำเป็นต้องฟังสายตาไปยังพระเยซูคริสตเจ้าไว้เป็นอันดับที่ต้น **“ผู้ทรงบุกเบิกความเชื่อ เป็นคนแรกและทำให้ความเชื่อนั้นสมบูรณ์”** (ฮบ 12:2) ในพระองค์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์และทรงกลับคืนพระชนมชีพ ทรงทำให้ความเชื่อของเรากลับมามีความสว่างเจิดจ้าอีกครั้งหนึ่ง เมื่อทรงปรากฏองค์แก่บรรดาศิษย์ และทรงประทานพระจิตเจ้ามาเป็นผู้ช่วยเหลือ และทำให้พวกเขามีความเข้าใจถึงคำสอนของพระองค์อย่างชัดเจน (เทียบ ยน 16:13-15) และกล้าหาญที่จะประกาศยืนยันความเชื่อถึงพระองค์ (เทียบ กอ 2:1-41) **“ปีแห่งความเชื่อ”** จะต้องเป็นโอกาสดีในการเพิ่มความเข้มข้นให้การเป็นประจักษ์พยานของความรัก นักบุญเปาโลเตือนใจเราว่า **“ขณะนี้ยังมีความเชื่อ ความหวัง และความรักอยู่ทั้งสามประการ แต่ที่ยิ่งใหญ่กว่าสิ่งใดทั้งหมดคือความรัก”** (1 คร 13:13)

และเป็น **“ความรักของพระคริสตเจ้าที่ผลักดันเรา”** (เทียบ 2 คร 5:14) ให้กล้าที่จะดำเนินชีวิตด้วยความมั่นคงในความเชื่อ ท่ามกลางกระแสสังคมที่เต็มไปด้วยการเห็นแก่ตัว การเอารัดเอาเปรียบ การแก่งแย่งให้ได้มาซึ่งอำนาจ การต่อต้านคุณงามความดีทั้งทางด้านศีลธรรม และศาสนา

สำหรับบรรดาพระสงฆ์ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มาทำหน้าที่รับใช้ และมีส่วนร่วมในภาระหน้าที่ของพระคริสตเจ้า ในการเสริมสร้างพระศาสนจักรในโลกนี้อย่างไม่หยุดยั้ง และถูกเรียกร้องให้ดำเนินชีวิตเป็นพยานชีวิตแห่งความเชื่อ ท่ามกลางมวลมนุษย์ ในฐานะผู้เลี้ยงแกะที่จำเป็นต้องเรียนรู้แกะของตนด้วยความใจดี ใสใจ จริงใจ เข้มแข็ง ยืนหยัด ในสิ่งที่ถูกต้องอย่างไม่ท้อถอย และรักความยุติธรรม ดังเช่นพระอาจารย์เจ้าผู้เป็นแบบฉบับแก่เรา และดังที่ท่านนักบุญเปาโลได้กล่าวไว้ว่า **“สิ่งใดจริง สิ่งใดประเสริฐ สิ่งใดชอบธรรม สิ่งใดบริสุทธิ์ สิ่งใดน่ารัก สิ่งใดควรยกย่อง ถ้ามีสิ่งใดเป็นคุณธรรม ถ้ามีสิ่งใดน่าสรรเสริญ ท่านจงพิจารณาสิ่งเหล่านี้ด้วยการใคร่ครวญ...นำไปปฏิบัติ...”** (เทียบ พป 4:8) (เทียบ พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยการปฏิบัติงานและชีวิตพระสงฆ์ ข้อ 3) พระสงฆ์จงหาทางปลุกความเชื่อให้ตื่นขึ้นในใจของตนเองก่อน ด้วยการถวายบูชามิสซาประจำวัน การประกอบพิธีศีลศักดิ์สิทธิ์ อ่านพระคัมภีร์ ทำวัตร สวดภาวนาและ

ถ้าเป็นไปได้ ควรจัดสรรเวลาส่วนตัวเพื่อไปนมัสการองค์พระเยซูเจ้าในศิลมหาสนิททุกวัน เพื่อแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้า **“ว่าสิ่งใดดี สิ่งใดเป็นที่ชอบพระทัย”** (เทียบ รม 12:2) เพราะเมื่อพระสงฆ์ประกาศและเทศน์สอนพระวาจา นั้น พระสงฆ์เองจำต้องยึดพระวาจาให้มั่นไว้ และปฏิบัติตามที่พระวาจานั้นสอนด้วย และดังนี้พระสงฆ์ไม่เพียงแต่ช่วยตัวพระสงฆ์เองให้รอดพ้นเท่านั้น ยังสามารถช่วยบรรดาสัตบุรุษให้รอดพ้นด้วย (เทียบ 1 ทธ 4:15-16) (เทียบ พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยการปฏิบัติงานและชีวิตพระสงฆ์ ข้อ 12, 13) และไม่ว่าจะปฏิบัติสิ่งใดต่อบรรดาประชากรของพระเจ้า จงระลึกอยู่เสมอว่าเป็นพระเจ้าเองที่ทรงกระทำทุกสิ่งอย่างที่ดีผ่านตัวเรา เพราะหากปราศจากการช่วยเหลือและพระพรต่างๆ ที่ทรงประทานให้ เราแต่ละคนก็ไม่สามารถทำอะไรได้เลย (เทียบ ยน 15:5) เราจึงต้องประพฤติตนตามแบบอย่างพระเยซูเจ้าพระอาจารย์ของเราในการรับใช้ผู้อื่น (เทียบ มธ 20:28) (เทียบ พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยการปฏิบัติงานและชีวิตพระสงฆ์ ข้อ 9) รับใช้กันและกันในกลุ่มบรรดาเพื่อนสงฆ์ เพราะเห็นแก่พระเยซูเจ้า ที่สำคัญจงช่วยกันปลูกเร้าและส่งเสริมกันและกันในความเชื่อที่มีต่อองค์พระเยซูเจ้าให้ยิ่งที่ยิ่งมากขึ้นในชีวิตประจำวัน

และท้ายที่สุดนี้ ในโอกาสปีแห่งความเชื่อ **เป็นโอกาสที่พระสงฆ์ต้องกลับมาทบทวน ไตร่ตรองการดำเนินชีวิต และภาระหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับ ท่ามกลางกระแสของโลกที่เต็มไปด้วยการล่อลวง ยั่วยุด้วยวัตถุนิยม และความเจริญทางเทคโนโลยี พระสงฆ์ต้องไม่ลืมน และจงใคร่ครวญถึงคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ในวันรับศีลบวชต่อหน้าองค์พระเยซูเจ้าอยู่เสมอ ที่จะถือข้อสัตย์ต่อศาสนบริการที่ได้รับสืบทอดจากพระศาสนจักร พระสงฆ์ต้องพร้อมเสมอที่จะไม่แสวงหาความพอใจของตน แต่ต้องแสวงหาพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงส่งตนไป ด้วยว่างานของพระที่พระจิตเจ้าทรงเรียกพระสงฆ์มาทำนั้น เกินสติกำลังและปัญญาความฉลาดทั้งหมดของมนุษย์ ฉะนั้น พื่อขอเดือนให้แต่ละคนสำนึกในความอ่อนแอของตน ทำงานด้วยความถ่อมตน และแสวงหาสิ่งที่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าเท่านั้น (เทียบพระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยการปฏิบัติงานและชีวิตพระสงฆ์ ข้อ 15) ดังนั้น จงอย่าละเลยที่จะสวดภาวนา อ่านพระวาจา และประกอบพิธีกรรมส่วนตัวทุกวัน เพื่อเป็นพลังกำลังทางฝ่ายวิญญาณและเพื่อช่วยเราให้สามารถปฏิบัติตามสิ่งที่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าเสมอ **“จงรู้ไว้เถิดว่า ผู้ที่ช่วยคนบาปให้กลับมาจากทางผิด ก็จะช่วยวิญญาณของตนให้รอดพ้นจากความตาย และจะได้รับการอภัยบาปทั้งหมด”** (ยก 5:20)**

สำหรับบรรดานักบวช และผู้ถวายตน ก่อนอื่นพื่อขอให้ระลึกว่า การปฏิญาณที่จะถือข้อแนะนำแห่งพระวรสารนั้น เป็นการตอบสนองกระแสเรียกของพระเจ้า เพื่อว่าตนจะได้ไม่เพียงแต่ตายต่อบาปเท่านั้น (เทียบ รม 6:11) แต่ยังคงโลกเพื่อดำรงชีวิตเพื่อพระเจ้า และ **ถ้าการถวายตัวทั้งหมดเพื่อรับใช้พระเจ้านั้นเป็นการถวายตัวเพื่อรับใช้พระศาสนจักรด้วย ตามศิลบทต่างๆ ที่ให้ไว้ ไม่ว่าจะเป็นความสุขาถ่อมตน การนบถ และการถือความบริสุทธิ์ ต้องแสดงออกให้เห็นในการดำเนินชีวิตที่เป็นประจักษ์พยาน เพื่อประชากรของพระเจ้าที่ได้สัมผัสและร่วมงานกับเรา จะได้เห็นถึงความรักที่พระคริสตเจ้ามีต่อตัวเขาด้วย หากเราดำเนินชีวิตตามแบบฉบับของพระอาจารย์เจ้า เราก็ได้ประกาศถึงสิ่งที่เราเชื่อ และเมื่อความเชื่อแสดงออกด้วยการกระทำ ความเชื่อนั้นก็จะสมบูรณ์และเติบโตขึ้น (เทียบ ยก 2:22) ขอให้พวกท่านถือข้อสัตย์ต่อคำปฏิญาณ สละทุกสิ่งเพื่อพระคริสตเจ้า (เทียบ มก 10:28) ติดตามพระองค์ (เทียบ มธ 19:21) และสาละวนแต่ในเรื่องที่เกี่ยวกับพระองค์ (เทียบ 1 คร 7:32) แสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้า แต่ผู้เดียวก่อนสิ่งใดทั้งสิ้น หมั่นสวดภาวนา ปฏิบัติกิจศรัทธาต่างๆ ด้วยความร้อร่น รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ใหญ่ด้วยความสุภาพ จริงใจ และจริงจัง มีความกระตือรือร้นที่จะทำทุกอย่างเพราะเห็นแก่พระนามของพระเยซูคริสตเจ้า มิใช่เพื่อความพึงพอใจของตนเองเท่านั้น แต่เพื่อผลประโยชน์ทางฝ่ายวิญญาณแก่ตนเองและเพื่อนผู้ร่วมงานไม่ว่าจะเป็นหมู่คณะ หรือแม้แต่สัตบุรุษที่ได้ร่วมงานกับพวกท่าน เพราะการทำดังนี้ท่านก็ได้ปฏิบัติความรักที่ครบสมบูรณ์**

ทั้งกับพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ ร่วมงานเผยแผ่ข่าวดีของพระคริสตเจ้าในโลกนี้เพื่อพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า (เทียบ พระสมณกฤษฎีกาแห่งสภาสังคายนาว่าด้วยการปรับปรุงและฟื้นฟูชีวิตนักบวช)

สำหรับคุณพ่อเจ้าอาวาส และคุณพ่อปลัด ในฐานะผู้นำประชากรของพระเจ้าในเขตวัด พ่อขอให้พวกท่านอย่าละเลยที่จะปฏิบัติศาสนพิธีเพื่อนำมวลสัตบุรุษไปหาพระเจ้า โดยผ่านทางคำเสนอวิงวอนของพวกท่านในพิธีบูชาขอบพระคุณ และในการปฏิบัติกิจศรัทธาต่างๆ เพื่อเสริมสร้างพระศาสนจักรท้องถิ่นให้มั่นคง เข้มแข็งในความเชื่อ และโดยอาศัยการเป็นตัวอย่างแห่งการเป็นผู้นำและผู้รับฟังที่ดี เมื่อท่านเทศน์สอนหรืออธิบายคำสอนของพระศาสนจักรหรือวินิจฉัยปัญหาต่างๆ ภายในท้องถิ่นที่รับผิดชอบดูแล จงกระทำสิ่งเหล่านั้นภายใต้การนำทางของพระจิตเจ้า เหตุเพราะเป็นงานของพระ มิใช่งานที่ต้องใช้ความปรีชาฉลาดของตน (เทียบ พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยการปฏิบัติงานและชีวิตพระสงฆ์ ข้อ 4) ในเวลาเดียวกันคุณพ่อเจ้าอาวาสและคุณพ่อปลัดต้องร่วมมือกันในการสั่งสอนและให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่สัตบุรุษนอกเหนือจากการร่วมพิธีกรรม ในเรื่องของการดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิก และจากพระวาจาพระเจ้าที่ประทานให้กับมนุษย์ในพระคัมภีร์ รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมให้สัตบุรุษ มีส่วนร่วมในการประกอบพิธีกรรมต่างๆ เท่าที่สามารถทำได้ ส่งเสริมให้คริสตชนเข้ารับการอบรมด้านคำสอน พระคัมภีร์ พิธีกรรม อย่างต่อเนื่อง ทั้งที่ส่วนกลางจัด หรือถ้าเจ้าอาวาสกับคุณพ่อปลัดสามารถจัดให้มีการอบรมที่วัดของตนเองได้ก็จะเป็นการดี อาจเป็นการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิตคริสตชนที่ดีต่อไป

ส่วนคุณพ่อผู้ช่วยเจ้าอาวาสหรือคุณพ่อปลัด มีสิทธิและหน้าที่อภิบาลและแพร่ธรรมภายใต้อำนาจของคุณพ่อเจ้าอาวาส **คุณพ่อผู้ช่วยเจ้าอาวาสเป็นผู้ร่วมงานของคุณพ่อเจ้าอาวาส คุณพ่อผู้ช่วยเจ้าอาวาสจึงต้องปรึกษาหารือและรายงานการทำงานอภิบาลและแพร่ธรรม** (เทียบ ประมวลกฎหมายของพระศาสนจักรมาตรา 545 วรรค 1) **และต้องรายงานอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับแผนงานและงาน เพื่อรับผิดชอบร่วมกันในงานอภิบาลและแพร่ธรรมในเขตวัดที่อยู่ในความดูแล** (เทียบ ประมวลกฎหมายพระศาสนจักร มาตรา 548 วรรค 3) **และปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากคุณพ่อเจ้าอาวาสด้วยความเคารพ**

สำหรับบรรดาสัตบุรุษ พ่อขอเชิญชวนให้ทุกคนตระหนักและสำนึกถึงหน้าที่ของตนต่อพระสงฆ์ ในฐานะลูกที่ต้องให้ความรักและเคารพในฐานะบิดาของตน และควรร่วมมือ ส่งเสริมให้พระสงฆ์ปฏิบัติศาสนพิธี และกิจศรัทธาต่างๆ คำสอนของพระศาสนจักรกล่าวไว้ว่า โดยทางศีลล้างบาป สัตบุรุษทุกคนมีส่วนร่วมในหน้าที่สงฆ์ ประกาศ และกษัตริย์ของพระเยซูเจ้า และถูกเรียกร้องให้ปฏิบัติหน้าที่ประกาศข่าวดีที่พระเจ้าได้มอบหมายให้แก่พระศาสนจักร (เทียบ คำสอนพระศาสนจักร 1268) และดังนั้น หน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของสัตบุรุษทั้งหญิงและชาย ก็คือการเป็นองค์พยานประกาศพระคริสตเจ้า ซึ่งต้องทำด้วยการกระทำและคำพูด เริ่มจากในครอบครัว ในกลุ่มสังคม และในแวดวงอาชีพ เพราะการปฏิบัติเช่นนี้ ทุกคนจะสามารถเห็นภาพลักษณ์ของความชอบธรรมและความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าที่ปรากฏในตัวเราทุกคน (เทียบ อฟ 4:24) (เทียบ สมณกฤษฎีกาว่าด้วยงานธรรมทูตแห่งพระศาสนจักร 21) นอกเหนือจากนี้ พ่อขอกระตุ้นเตือนความเชื่อของทุกคนด้วยการให้เวลากับพระเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ เพื่อนมัสการ และขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระพรและความช่วยเหลือต่างๆ ที่ทรงประทานให้กับเรา ด้วยการรู้ตัวและอย่างมีชีวิตชีวา หมั่นไปแก้บาป รับศีลมหาสนิท เพื่อเป็นผลกำลังให้กับเราในการดำเนินชีวิตคริสตชนที่ดี และเพื่อความ เป็นหนึ่งเดียวกันในพระศาสนจักรท้องถิ่นด้วย หากเราสามารถช่วยเหลืองานของวัดได้ ก็ควรใช้พระพรที่พระเจ้าประทานให้เพื่อรับใช้กันและกัน ในเขตวัดของเราจะเป็นการดีมาก เช่น การเข้าร่วมเป็นสมาชิกวัด การช่วยอ่านบทอ่าน บทภาวนาเพื่อมวลชน ถือนุญทาน ถือนุญถวาย ร่วมใจกันสวดภาวนา ขับร้อง และช่วยกันตอบรับพระสงฆ์ในพิธีกรรมอย่างพร้อมเพรียงกัน

นอกเหนือจากที่กล่าวมาทั้งหมด สัตบุรุษสามารถช่วยเหลือบรรดาพระสงฆ์ได้ ด้วยคำภาวนาและด้วยการให้ความร่วมมือ ส่งเสริมสนับสนุน และให้กำลังใจ เพื่อให้พระสงฆ์สามารถเอาชนะต่ออุปสรรคต่างๆ ได้ง่ายขึ้น และปฏิบัติภาระหน้าที่อย่างได้ผลดียิ่งขึ้นด้วย *(เทียบ พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยการปฏิบัติงานและชีวิตพระสงฆ์ ข้อ 9)*

สำหรับผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนคาทอลิกได้ชื่อว่าเป็นสนามแพร่ธรรมที่กว้างใหญ่และได้เปรียบเพราะมีกลุ่มเป้าหมายอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ และท่ามกลางสังคมปัจจุบันนี้ที่เต็มไปด้วยสื่อต่างๆ ที่ทำลายระบบวัฒนธรรมที่ดีงาม และส่งผลกระทบต่อความเชื่อ ดังนั้นไม่ว่าผู้บริหารจะเป็น ขรวาต หรือพระสงฆ์ จำเป็นที่จะต้องจัดช่วงเวลาสำหรับการอบรมด้านคำสอน และการแบ่งปันพระคัมภีร์ให้แก่บรรดาคุณครูคาทอลิก หรือคุณครูต่างความเชื่อที่สนใจ รวมถึงจัดช่วงเวลาเรียนคำสอนให้แก่บรรดาเด็กๆ คาทอลิก และเปิดกว้างสำหรับเด็กต่างความเชื่อที่สนใจจะเรียนรู้เรื่องศาสนาและแสวงหาความหมายของชีวิตโดยเฉพาะเยาวชน ในการอบรมนั้นต้องมุ่งสร้างให้เกิดบรรยากาศอันมีชีวิตชีวาด้วยจิตตารมณ์แห่งความรักตามแบบพระวรสาร มุ่งช่วยคนรุ่นหนุ่มสาวให้พัฒนาบุคลิกภาพ และค้นพบตัวตนซึ่งทำให้กลับกลายเป็นคนใหม่ ที่พร้อมจะรับใช้และร่วมสร้างพระอาณาจักรของพระเจ้า ให้เต็มไปด้วยความรัก ความยุติธรรม การเสียสละ การช่วยเหลือแบ่งปัน เพื่อประโยชน์ของบ้านเมืองและสังคมที่อาศัยอยู่ รวมถึงส่งเสริมให้มีการอบรมด้านศีลธรรมสำหรับบุคลากรต่างความเชื่อในโรงเรียนด้วย เพื่อแสดงให้เห็นถึงการเป็นพี่น้อง และการเอาใจใส่ต่อชีวิตด้านจิตวิญญาณ นอกเหนือจากทางด้านศีลธรรมแล้ว ควรฝึกเตรียมครูด้วยความห่วงใยเป็นพิเศษจริงๆ ให้เขาได้รับความรู้ทางโลก มีประกาศนียบัตรที่เหมาะสม กับมีตำราวิธีสอนซึ่งเข้ากับการค้นพบใหม่ๆ ในสมัยนี้ *(เทียบ คำแถลง ของสภาสังคายนา เรื่องการอบรมตามหลักพระคริสตธรรม ข้อ 8)*

ผู้บริหารโรงเรียนควรวางตัวเป็นดั่งเช่นบิดาหรือมารดา ที่ถึงแม้ดำรงตำแหน่งที่สูงและมีอำนาจในการสั่งการ แต่ควรใช้อำนาจและตำแหน่งให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความรัก เคารพ และเกรงใจ มากกว่าที่จะเกรงกลัว เอาใจเขามาใส่ใจเรา และพร้อมที่จะรับฟังปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งอาจต้องช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเท่าที่สามารถ ไม่ว่าจะปัญหาที่เกิดจากการทำงานหรือปัญหาครอบครัวก็ตาม ทั้งนี้เพื่อนำมาซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีประสิทธิภาพ และทำงานด้วยใจรักต่อสถานที่ทำงานต่อไป

สำหรับบรรดาครู โรงเรียนคาทอลิกจะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายและความตั้งใจได้ ก่อนอื่นก็ต้องอาศัยครูบาอาจารย์นั่นเอง ขอให้ความรักของพระอาจารย์เจ้าพระเยซูคริสตเจ้าของเรา รวมครูบาอาจารย์ตลอดจนบรรดาศิษย์ให้สนิทสนมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และในโอกาสปีแห่งความเชื่อนี้ ขอให้บรรดาครูบาอาจารย์ส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้นเตือน ให้บรรดาศิษย์เห็นความสำคัญของการดูแลฝ่ายจิต ครูต้องเชียวชวนและเป็นตัวอย่างในเรื่องของการแสดงออกถึงความศรัทธาและความเชื่อด้วยการร่วมพิธีกรรมทางศาสนา การกบ่าบ รับผิดชอบต่อศาสนิก เพื่อเป็นประจักษ์พยานประกาศถึงพระเยซูคริสตเจ้า ด้วยการดำเนินชีวิตให้เหมือนกับคำสั่งสอน *(เทียบ 1 ทธ 4:16)* ในการอบรมทั้งหมดนั้น ขอให้ครูร่วมใจกับบิดามารดาของนักเรียน รู้จักคำนึงถึงความแตกต่างกันทางเพศและจุดหมายพิเศษ ซึ่งพระญาณเอื้ออาทรของพระเจ้ากำหนดให้แก่แต่ละคน ในครอบครัว และในสังคม ขอให้ครูพยายามกระตุ้นเตือนให้นักเรียนรู้จักทำงานเอง และเมื่อจบการเรียนแล้ว ให้ครูคอยช่วยเหลือเขาต่อไปด้วยคำแนะนำและด้วยน้ำใจจริง หน้าที่ของครูเป็นงานแพร่ธรรมแท้ๆ ที่เหมาะสมยิ่ง ทั้งจำเป็นแก่สมัยของเรา เป็นการรับใช้สังคมอย่างแท้จริง *(เทียบ คำแถลงของสภาสังคายนาเรื่องการอบรมตามหลักพระคริสตธรรม ข้อ 8)* ส่วนตัวของคุณครูเอง ต้องพยายามติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวของพระศาสนจักร มีความกระตือรือร้นที่เข้ารับการอบรมและพัฒนาตนเอง ทั้งในเรื่องที่ส่งเสริมด้านจิตวิญญาณ เป็นต้น การเข้ารับการอบรมคำสอนต่อเนื่อง พระคัมภีร์ พิธีกรรม และนอกเหนือจากเรื่องศาสนาแล้ว ยังต้องพัฒนาตนเองในเรื่องของความรู้

ให้ทันปัจจุบันซึ่งจะส่งผลต่อการทำงานเพื่อความก้าวหน้า และเพื่อให้สามารถอบรมเด็กในทางที่ดีที่ควรจะเป็นต่อไป
ในอนาคต

สำหรับครอบครัว จากมุมมองของคริสตศาสนา ครอบครัวก็คือ **“พระศาสนจักรระดับบ้าน”** เพราะครอบครัวคริสตชนทุกครอบครัวมีลักษณะต่างๆ ทุกอย่างของพระศาสนจักร สมาชิกทุกคนในครอบครัวจึงทำหน้าที่ประกาศพระวรสารและเวลาเดียวกันก็ทำหน้าที่รับการประกาศพระวรสารนั้น ครอบครัวมิใช่เป็นเพียงหน่วยที่พระศาสนจักรให้การอภิบาลเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือการแพร่ธรรมอันมีประสิทธิภาพที่สุดของพระศาสนจักร ครอบครัวคริสตชนได้รับเชิญให้เป็นสักขีพยานให้แก่พระวรสารในช่วงเวลาและสถานการณ์ที่ยากลำบาก ซึ่งถูกพลังต่างๆ มากมายคุกคามการเป็นตัวแทนของการแพร่ธรรมในช่วงเวลานี้ ครอบครัวคริสตชนจึงถูกเรียกร้องให้เป็น **“พระศาสนจักรระดับบ้าน”** อย่างแท้จริง ด้วยการดำเนินชีวิตตามกระแสเรียกการเป็นคริสตชนอย่างถ่อมตนและเปี่ยมด้วยความรัก ครอบครัวจะต้องมีบทบาทในชีวิตระดับวัด มีส่วนในการรับศีลศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะศีลมหาสนิทและศีลอภัยบาป และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้บริการผู้อื่น บิดามารดาควรพยายามใช้เวลาที่ครอบครัวมาอยู่ร่วมกันเป็นโอกาสที่จะภาวนา อ่าน และรำพึงพระคัมภีร์ การทำกิจศรัทธาต่างๆ ที่เหมาะสม ซึ่งบิดามารดาเป็นผู้นำ และควรมีการหย่อนใจที่ถูกต้อง ดังนี้ ครอบครัวคริสตชนก็จะเป็นแหล่งแพร่ธรรม ซึ่งสมาชิกแต่ละคนสามารถสัมผัสกับความรักของพระเจ้า และแบ่งปันให้แก่ผู้อื่นได้
(เทียบ พระสมณสาส์นพระศาสนจักรในเอเชีย)

ผู้ที่เป็บบิดามารดาควรตระหนักรู้ว่า ลูกเป็นของขวัญจากพระเจ้าที่ประทานให้ เป็นหน้าที่ที่พวกเขาต้องอบรมดูแล ชัดเกลานิสัย และส่งเสริมเขาในเรื่องความเชื่อ ความศรัทธาต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เพื่อให้เขาเติบโตขึ้นเป็นคริสตชนที่ดีต่อไปตามคำสอนของพระเยซูเจ้า แบบอย่างของแม่พระและบรรดานักบุญทั้งหลาย ทั้งด้วยการสวดภาวนา การร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และการทำกิจศรัทธาต่างๆ อาศัยแบบฉบับและการเป็นตัวอย่างที่ดีของผู้เป็นพ่อแม่เป็นอันดับแรก

สำหรับบรรดาเยาวชน โลกที่เปลี่ยนแปลงไปในยุคนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของวัตถุนิยม สังคมออนไลน์ เทคโนโลยีที่เจริญขึ้น และค่านิยมบางอย่างที่ไม่ถูกต้องซึ่งกำลังครอบงำบรรดาเยาวชนที่อ่อนแอในสังคมปัจจุบันนี้ เป็นเหตุให้พระศาสนจักรในยุคนี้เป็นห่วงและต้องเตือนเยาวชน ถึงความรับผิดชอบของพวกเขาต่ออนาคตของสังคม และพระศาสนจักรท้องถิ่น ผู้มีหน้าที่อภิบาลเยาวชนควรแนะนำและมอบความจริงแห่งพระวรสารให้พวกเขา พร้อมทั้งให้กำลังใจและสนับสนุนพวกเขาทุกฝีก้าว เพื่อให้พวกเขาสามารถนำแนวทางแห่งพระวรสารไปใช้ในการดำเนินชีวิต และแบ่งปันด้วยความเชื่อมั่น และอย่างกล้าหาญ ผู้มีหน้าที่ในการอภิบาลเยาวชนจำเป็นต้องให้ความดูแล และเอาใจใส่พวกเขาอย่างเหมาะสม หากเป็นไปได้ขอให้พวกเขาติดตามและพยายามให้มีการจัดตั้งกลุ่มเยาวชน ให้เขามีบทบาทและใช้พลังเยาวชนในการช่วยเหลือพระศาสนจักรท้องถิ่นตามสถานะของเขา พร้อมทั้งส่งเสริมการอบรมฝ่ายจิตให้แก่พวกเขา เพื่อช่วยให้เยาวชนเผชิญกับความกดดันของสังคมได้ดียิ่งขึ้น ไม่เพียงมอบการเติบโตในชีวิตคริสตชนให้แก่พวกเขาเท่านั้น และหากเป็นไปได้ควรช่วยแนะนำพวกเขาในด้านอาชีพ การฝึกวิชาชีพ และการให้คำแนะนำในการดำเนินชีวิตด้วย

เยาวชนชายหญิงควรได้รับเชิญให้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของวัด และสังฆมณฑลที่เกี่ยวกับพวกเขา เช่น ความมีชีวิตชีวา ความกระตือรือร้น การกล้าแสดงออกในการทำกิจการดี การมีจิตอาสา การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ในการใช้ชีวิตกับเพื่อนๆ เยาวชนต่างสังฆมณฑล ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมจิตตารมณ์ความเป็นหนึ่งเดียวและความหวังของพวกเขา ให้พวกเขาเป็นผู้เสริมสร้างสันติภาพในโลกที่แตกแยก กล้าปฏิเสธสิ่งไม่ดีและความชั่วร้ายต่างๆ ที่มาล่อลวงและยั่วให้พวกเขาหลงไป กล้าที่จะแสดงความเชื่อในความเป็นคริสตชนอย่างมั่นคงเข้มแข็งต่อคำสอนผิดๆ ที่สวนทางกับจิตตารมณ์แห่งพระวรสาร (เทียบ พระสมณสาส์นพระศาสนจักรในเอเชีย)

เยาวยชนจำเป็นต้องสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้า ด้วยพระวาจา ศิลปะดีลีทธิ และการภาวนา เพื่อเป็นแรงฝ่ายวิญญาณให้เรากล้าที่จะเผชิญและต่อสู้กับอุปสรรคแห่งความเชื่อท่ามกลางสังคมในปัจจุบันนี้ที่เห็นความสำคัญของวัตถุมากกว่าจิตใจ ซึ่งทำลายและเรียกร้องให้บรรดาเยาวยชนเป็น “ตั้งเกลียดและแสงสว่าง” อยู่ในทุกขณะของชีวิต (เทียบ มธ 5:13-16) และนอกเหนือจากนั้น เยาวยชนที่ได้รับการอบรมในความเชื่อและการภาวนามาแล้ว ก็ควรที่จะเป็นผู้แพร่ธรรมในหมู่เยาวยชนด้วยกันเองให้มากยิ่งขึ้น

สำหรับผู้เป็นนายจ้าง/ผู้บังคับบัญชา ในช่วงเวลาแห่งการฟื้นฟูสังคมปัจจุบันเช่นนี้ เราคริสตชนที่อยู่ในฐานะนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชา ได้ยึดถือและปฏิบัติในคุณธรรมที่สำคัญในเรื่องของ ความรัก ความจริง ความยุติธรรมต่อบุคคลต่างๆ ในองค์กรหรือบริษัทของเราหรือไม่? อย่างไร? ความรักควรเริ่มต้นด้วยการเคารพต่อศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ที่ทุกคนมีเท่าเทียมกัน เคารพต่อสิทธิในการมีชีวิต เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง ต้องให้ความสำคัญและไม่ควรลืมนั่นอย่างยิ่งว่า พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์ ดังนั้นไม่ว่านายจ้างหรือลูกจ้าง ด้วยศักดิ์ศรีของการเป็นลูกของพระเจ้านั้น เราทุกคนเท่าเทียมกัน จะแตกต่างกันตรงฐานะทางเศรษฐกิจ ความรู้ และหน้าที่การงานตามกระแสเรียกที่เราได้รับเรียก กระนั้นก็ดี ผู้เป็นนายจ้างควรตระหนักอยู่เสมอว่า หากเปรียบเทียบองค์กร หรือบริษัทเป็นพระศาสนจักร นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาเป็นดั่งศิษยะ และลูกจ้างหรือคนที่อยู่ใต้การปกครองของเรา เปรียบเหมือนอวัยวะต่างๆ ในร่างกาย เราควรต้องจัดระบบต่างๆ ในร่างกาย เพื่อให้สามารถใช้ทุกส่วนได้อย่างมีประสิทธิภาพและต้องดูแลรักษาทุกส่วนอย่างดี ให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน และเมื่อทุกส่วนทำงานประสานกลมกลืนกันได้อย่างดีแล้ว บริษัทหรือองค์กรของเราก็จะสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จในที่สุด (เทียบ 1 คร 12:12-26) เช่นเดียวกัน ผู้เป็นนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาควรให้ความสำคัญกับลูกจ้างหรือผู้อยู่ใต้การปกครอง ไม่ว่าคนนั้นจะอยู่ในตำแหน่งหน้าที่การงานใด มีความชำนาญการ มีความสามารถในด้านภาษาที่เก่งกาจ เป็นนักพัฒนาองค์กร เป็นพนักงานขายที่ทำรายได้ให้บริษัทปีละหลายพันล้าน พนักงานเดินเอกสาร แม่บ้านทำความสะอาด ภารโรง หรือแม้กระทั่งพนักงานรักษาความปลอดภัยที่อาจไม่มีวุฒิการศึกษาใดๆ เลย ก็ควรให้เกียรติในแง่ของการเป็นมนุษย์เหมือนกัน และที่สำคัญดั่งที่กล่าวไปแล้วคือ เราทุกคนต่างเป็นลูกของพระเหมือนกัน และถ้าหากบุคคลที่เรียกว่า ลูกจ้างหรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เราซึ่งเป็นเจ้าขององค์กรหรือบริษัทต่างๆ ก็คงไม่สามารถทำอะไรให้สำเร็จดั่งที่ปรารถนา หรือคาดหวังได้เหมือนดั่งร่างกายที่ไม่สามารถขาดอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งไป

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงควบคู่กับการทำงานหน้าที่ต่างๆ นั้น ก็คือ ค่าตอบแทนที่เป็นธรรมในการทำงาน (เทียบ 1 ทธ 5:18) ในยุคปัจจุบันไม่มีวิธีการใดที่สามารถค้ำประกันความสัมพันธ์ที่ยุติธรรมระหว่างลูกจ้างและนายจ้างได้ดีไปกว่าการให้ค่าตอบแทนที่ยุติธรรมต่อการทำงาน ซึ่งหมายถึง ค่าตอบแทนซึ่งเพียงพอสำหรับการสร้างและเลี้ยงดูครอบครัว รวมทั้งเป็นหลักประกันในอนาคตด้วย ค่าตอบแทนนี้อาจเป็นในรูปแบบของสวัสดิการครอบครัว สวัสดิการสังคมอื่นๆ และถ้าเป็นไปได้ ค่าตอบแทนนี้จะต้องเพียงพอสำหรับความต้องการที่แท้จริง กล่าวคือ จะต้องเพียงพอสำหรับเลี้ยงดูบุตรทุกคนที่ยังไม่โตพอที่จะหาเลี้ยงชีพด้วยตัวเองได้

ผลประโยชน์อีกอย่างหนึ่งที่ไม่ควรมองข้าม คือ สิทธิในการหยุดพักผ่อน ประการแรกจะต้องมีวันหยุดประจำสัปดาห์ซึ่งอย่างน้อยต้องรวมวันอาทิตย์ด้วย รวมทั้งการหยุดพักผ่อนระยะยาวปีละครั้งหรือระยะสั้นหลายๆ ครั้งต่อปี ประการที่สามก็คือ สิทธิที่จะได้รับบำนาญและการประกันสำหรับวัยชราและในกรณีที่ประสบอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงานด้วย (เทียบ สมณสาสน์ว่าด้วยการทำงาน)

สำหรับผู้เป็นลูกจ้าง การทำงานถือเป็นการต่องานของพระเจ้าพระผู้สร้าง เป็นการรับใช้เพื่อนพี่น้องและเป็นการมีส่วนช่วยทำให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จไป (*พระธรรมนูญาว่าด้วยพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้ : การปฏิบัติงานของมนุษย์มีค่าอย่างไร*) การทำงานมีไว้ **“เพื่อมนุษย์”** มิใช่มนุษย์มีไว้ **“เพื่องาน”** ดังนั้น จงเอาใจใส่ปฏิบัติภาระหน้าที่อย่างซื่อสัตย์ โดยถือตามจิตตารมณ์ที่พระวรสารสอน เพราะคริสตชนที่ละเลยหน้าที่ทางโลกก็เท่ากับละเลยหน้าที่ต่อเพื่อนมนุษย์และต่อพระเจ้าด้วย ขอให้ความเชื่อที่แน่นแฟ้นรั้งไว้ให้เราปฏิบัติภาระหน้าที่เหล่านี้ดียิ่งขึ้นตามกระแสเรียกของแต่ละคน คริสตชนควรจะยินดีที่สามารถปฏิบัติงานทางโลกทุกอย่างเพื่อพระเกียรติมงคลของพระเจ้า และการทำสิ่งนี้ทำให้มนุษย์มีศักดิ์ศรี

แน่นอนว่า การทำงานมักก่อให้เกิดความทุกข์ยาก ปัญหาและความอยุติธรรม ซึ่งหยั่งรากลึกลงในสังคม การทำงานเป็นหน้าที่ของมนุษย์ ทั้งนี้เพราะพระเจ้าผู้สร้างได้ทรงบัญญัติและเพราะมนุษย์ชาติเองต้องการการทำงานเพื่อรักษาและพัฒนาความเป็นมนุษย์ของตน มนุษย์ต้องทำงานเพื่อผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อครอบครัวของตนเอง เพื่อสังคมที่อาศัยอยู่ เพื่อประเทศชาติ และเพื่อมนุษยชาติทั้งหมด

การทำงานของมนุษย์แต่ละคนมีคุณค่า และมีความหมายในสายพระเนตรของพระเจ้าและโดยอาศัยแง่มุมเหล่านี้ การทำงานจะเข้ามาอยู่ในกระบวนการแห่งความรอด มนุษย์ควรเอาแบบการทำงานของพระเจ้าพระผู้สร้าง เพราะมนุษย์เท่านั้นที่มีลักษณะพิเศษที่เหมือนพระเจ้า มนุษย์ควรเอาแบบอย่างพระเจ้าทั้งในด้านการงานและการพักผ่อน ทั้งนี้เพราะพระเจ้าทรงปรารถนาที่จะแสดงให้เห็นงานการสร้างของพระองค์ในรูปแบบของการงาน และการพักผ่อน งานของพระเจ้าในโลกนี้ยังดำเนินต่อไป ตามคำสอนของพระคริสตเจ้าที่ทรงเป็นพยานว่า **“พระบิดาของเรายังคงทำงานอยู่”** (*เทียบ ยน 5:17*) ในคำเปรียบเทียบเรื่องอาณาจักรของเจ้านั้น พระเยซูเจ้าทรงอ้างถึงการทำงานของมนุษย์อย่างช้าแล้วช้าอีก ไม่ว่าจะเป็นคนเลี้ยงแกะ ชาวนา หมอ คนหว่านเมล็ดพืช คนดูแลบ้าน คนรับใช้ ผู้จัดการ ชาวประมง พ่อค้า คนงาน และพระองค์ทรงเปรียบเทียบงานประกาศข่าวดีกับงานเก็บเกี่ยว หรืองานของชาวประมง และยังทรงอ้างถึงงานของครูบาอาจารย์ด้วย

ท่านนักบุญเปาโลเองได้แนะนำ สั่งสอนเราในเรื่องการทำงาน และยังเป็นตัวอย่างให้แก่เราด้วย ท่านไม่ทำตนเป็นภาระแก่ผู้ใด แต่ทำงานหาเลี้ยงชีพด้วยความขยันขันแข็งและด้วยความสงบ (*เทียบ 2 ธส 3:8, 12*) ในเวลาเดียวกัน ท่านก็ได้ตำหนิคนที่ไม่ทำงานแต่กลับไปสาละวนกับเรื่องของคนอื่นเพื่อเป็นตัวอย่างแก่เราด้วย (*เทียบ 2 ธส 3:10-11*) ขอให้ผู้เป็นลูกจ้างหรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทรชนกและระลึกเสมอว่า เราทุกคนเป็นผู้ร่วมงานของพระเจ้า ขอให้การคิดเช่นนี้เป็นการสร้างกำลังใจและความตั้งใจดีในการทำงาน ขอให้งานทุกงานที่ทำไม่ว่าจะใหญ่โตหรือเล็กน้อยแค่ไหน จงทำเพื่อเป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้า และเพื่อความหวังในชีวิตนิรันดร์ที่พระเจ้าจะประทานให้กับผู้รับใช้ของพระองค์ที่ซื่อสัตย์ (*เทียบ คส 3:23-24*)

ขอให้การรับฟังพระวาจาของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต ทำให้การทำงานผสมผสานไปกับการสวดภาวนา ให้รู้ว่าการงานของพวกเรานั้นไม่เพียงก่อให้เกิดความเจริญทางโลกเท่านั้น แต่ยังเป็นการพัฒนาอาณาจักรของพระเจ้า ร่วมงานแพร่ธรรมของพระศาสนจักรท่ามกลางเพื่อนร่วมงานต่างความเชื่อ โดยอาศัยแบบอย่างความเชื่อ ความศรัทธา คำพูดและกิจการดีงามต่างๆ ที่เรากระทำในชีวิตประจำวัน อาศัยอำนาจของพระจิตเจ้า และอาศัยพระวาจาพระเจ้าเป็นแนวทางและพละกำลังใจให้กับเรา (*เทียบ สมณสาสน์ว่าด้วยการทำงาน*)

พื่อจึงขอมอบ “ศาสนปีแห่งความเชื่อ” แก่บรรดาพี่น้องทุกคน ทุกฐานันดร เพื่อการเข้ามาพบพระคริสตเจ้า
องค์ปฐมเหตุและตัวอย่างของความเชื่อ

มอบให้โอกาสเปิดปีแห่งความเชื่อ 13 ตุลาคม ค.ศ.2012

ณ อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก

UT UNUM SINT

+ ม.ม. ๘๕๓ ๓๑/๐๕๖

(พระสังฆราช ยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ)

ประมุขสังฆมณฑลราชบุรี

(คุณพ่อสุรชาติ แก้วเสนีย์)

เลขานุการฯ/แทนแชลเซลเลอร์